

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวกำนันผู้ใหญ่บ้าน

พ.ศ. ๒๔๕๗

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง
ท้องที่ไว้เมื่อ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงาน
ผู้ประจำรักษาราชการ ตามท้องที่มีลำดับตั้งแต่กรมการอำเภอ กำนัน ผู้
ใหญ่บ้าน ตำรวจตำบลและแพทย์ประจำตำบล มีหน้าที่ราชการ เป็นระเบียบ
อยู่แล้ว ดังนั้นข้าราชการชั้นกรมการอำเภอ นั้น ก็ได้ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ ให้ มี ถานันทร ยศตามควร แก่ คุณานุรูป ไซ้เครื่อง
แต่งตัว หมายถึง ได้ตาม พระราชกำหนด เครื่อง แต่งตัว ข้าราชการ ฝ่าย
พลเรือน ซึ่งได้ตราไว้เมื่อ พระพุทธศักราช ๒๔๕๔ เป็น ส่วนหนึ่ง แล้ว
แต่ ถานัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลดำบด แด แพทย์ประจำตำบลนั้น ยังหาได้
กำหนดให้ มี เครื่อง แต่งตัว สำหรับ หมายถึง ตำแหน่ง อย่างไรไม่ จึง ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ตั้ง พระราชกำหนด เครื่อง แต่งตัว สำหรับ ถานัน
ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลดำบด แด แพทย์ประจำตำบลไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยการใช้พระราชกำหนด

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า พระราชกำหนด เครื่อง แต่ง
ตัว ถานัน ผู้ใหญ่บ้าน พระพุทธศักราช ๒๔๕๘

มาตรา ๒ ให้ ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ที่รับราชการในตำแหน่ง ถานัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลดำบด
แด แพทย์ประจำตำบล ซึ่งได้รับ หมายถึง ผู้ว่าราชการเมือง
มีหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัติลักษณะ ปกครอง ท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ นั้น ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ไซ้เครื่อง หมายถึง ตำแหน่ง ซึ่ง กำหนดไว้ ใน
พระราชกำหนดนี้ ตลอดเวลาที่ อยู่ใน ตำแหน่ง นั้น ๆ ถ้าเมื่อ ออกจาก
ตำแหน่ง แล้ว เวลาใด ห้ามไม่ให้ ไซ้เครื่อง หมายถึง ตำแหน่ง อย่างกล่าวไว้ใน
พระราชกำหนดนี้

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยเครื่องหมายตำแหน่ง

มาตรา ๔ เครื่องหมายสำหรับตำแหน่งกำนัน นั้น ให้มีเข็มทำด้วยเงิน สำหรับกุดค่นำออกเสื้อเบื้องซ้าย เป็นรูปสิงห์ยืนบนถัน ที่ถันมีอักษรย่อหมาย นาม มณฑล

มาตรา ๕ เครื่องหมายสำหรับผู้ใหญ่บ้าน นั้น ให้มีเข็มทำด้วยเงิน สำหรับกุดค่นำออกเสื้อเบื้องซ้าย เป็นรูปสิงห์แผ่น มีถันรองที่เท้าเบื้องหลัง ที่ถันมีอักษรย่อหมาย นาม มณฑล

มาตรา ๖ เครื่องหมายสำหรับตำรวจตำบลนั้น ให้มีเข็มทำด้วยเงิน สำหรับกุดค่นำออกเสื้อเบื้องซ้าย เป็นรูปสิงห์กระหนก มีถันรับที่ถันมีอักษรย่อหมาย นาม มณฑล

มาตรา ๗ เครื่องหมายสำหรับแพทย์ประจำตำบลนั้น ให้มีเข็มทำด้วยเงิน สำหรับกุดค่นำออกเสื้อเบื้องซ้าย เป็นรูปหัวสิงห์ มีถันรับที่กึ่งกลางคอสิงห์เป็นรูปกากะบาด สำหรับเครื่องแพทย์สากล และที่ถันมีอักษรย่อหมาย นาม มณฑล

มาตรา ๘ เข็มเงินซึ่งเป็นเครื่องหมายสำหรับตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจตำบล และแพทย์ประจำตำบลตามที่กล่าวไว้ใน มาตรา ๔ มาตรา ๕—๖—๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บัญชาการปกครองท้องที่ ทำตัวอย่างรักษาไว้ยังที่ว่าการตำบลหนึ่ง เพื่อเป็นแบบตัวอย่างที่ถูกต้อง ตามความที่หมายในพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ใช้เครื่องหมายที่ผิดกับแบบตัวอย่างนั้นไป

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเครื่อง แต่ง ตัว อย่างอื่น

ซึ่ง ประกอบ กับ เครื่อง หมายถึง

มาตรา ๙ เสื้อ ตาม ขรรคมตราให้ ใช้เสื้อ รูปแบบ ราชการ ดีขาว หรือ จะใช้ สีอื่น เพื่อ สะดวก เช่น การ เดินทาง เป็น ต้น ก็ได้ แต่ผู้ที่ใช้เสื้อตาม เพศ เช่น จีน แด ญวน เป็น ต้น ก็ อนุญาต ให้ ใช้เสื้อ ตาม เพศ ของ คน ได้ บ้าง ตาม ขรรคมตรา ให้ ใช้ผ้า สี เงิน แต่ เพื่อ ความ สะดวก เช่น การ เดินทาง เป็น ต้น จะ ใช้กางเกง ขาด สี หรือ ผ้า สี อื่น ก็ได้ แต่ผู้ที่ใช้ เครื่อง นุ่งตาม เพศ เช่น แขก แด จีน เป็น ต้น ก็ อนุญาต ให้ ใช้เครื่อง นุ่งตาม เพศ ของ คน ได้

หมวดที่ ๔

ว่าด้วย ผู้กระทำความผิด ต่อ พระ ราชกำหนด

มาตรา ๑๐ บุคคลผู้ใด หรือ พวกใด ที่ ไม่มี ตำแหน่ง อัน ควร ใช้ เครื่อง หมาย ได้ตาม พระราชกำหนด นี้ แต่ บุคคล นั้น หรือ พวก นั้น ใช้ เครื่อง หมาย อย่าง ที่ กำหนดไว้ ใน พระราชกำหนด นี้ ก็ ดี หรือ พยายาม ใช้ เครื่อง หมาย ที่มี รูป พรรณ ลักษณะ คล้าย คลึง กับ เครื่อง หมาย ที่ ได้ กำหนดไว้ ใน พระราชกำหนด นี้ เพื่อให้ ผู้อื่น หลง เชื่อ ว่า คน มี ตำแหน่ง และ หน้าที่ ตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง ของ ที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ก็ ดี บุคคล ผู้ นั้น หรือ ผู้ นั้น มีความ ผิด ให้ จำ ไว้ ไม่เกิน ๑ ปี หรือ ให้ ปรับ เป็น เงิน ไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือ จำ ปรับ ด้วย ทั้ง สอง สถาน

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการ รักษา พระราชกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้เสนาบดี กระทรวง ผู้บัญชาการ ปกครอง ทั้ง ที่เป็น ผู้รักษา การ ให้เป็น ไปตาม พระราชกำหนด นั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘
เป็นวันที่ ๑๗๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศชื่อแม่น้ำเมืองสุราษฎร์ธานีว่าแม่น้ำตาปี

มหาอำมาตย์โท พระยามหาอำมาตยาธิบดี ผู้รั้งตำแหน่งเสนาบดี กระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการได้เกล้า ๆ ดำรัสเห็นอเกล้า เห็นอ กระทบอตั้งว่า ถ้าแม่น้ำเมืองสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่ปากน้ำขึ้นไป จนถึงต้นน้ำเรียกชื่ออยู่ต่าง ๆ กันตามตำบลบ้านที่ตั้งอยู่ตามลำน้ำดัง เช่นว่า แม่น้ำบ้านดอน แม่น้ำท่าข้าม แม่น้ำหลวงเหล่านี้นั้นเป็นต้น ทรง พระราชดำริเห็น ว่า แม่น้ำนี้ เป็น ลำแม่น้ำใหญ่กว่าแม่น้ำใด ๆ ใน พระราชอาณาจักร ภาค มณฑล บั๊กย์ ไต่แต่ท้องที่ ใน ลุ่มแม่น้ำนี้ เป็น พัน ที่ ยุคอดีต มีราษฎร ตั้งบ้านเรือน ประกอบการเพาะปลูกและการค้าขาย เป็นอันมาก นับได้ว่าเป็นแม่น้ำสำคัญแม่น้ำ ๑ ใน พระราชอาณาจักร ลุ่มควรจะมีชื่อไว้ ให้เป็นหลักฐานตลอดทั้งลำน้ำ เพื่อให้เป็นการ ตัดวอกแก่ประชาชนและวิชาภูมิศาสตร์สืบต่อไป จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อแม่น้ำนี้ว่า แม่น้ำตาปี ตั้งแต่บัดนี้สืบไป